

Народилася 7 березня 1998 року у селі Річки, що в Корецькому районі.

Вірші почала складати ,навчаючись в другому класі. Зараз навчається в десятому класі та продовжує віршувати. Понад усе любить дивитися на небо, незалежно від пори року, часу, доби.

Саме воно надихає її на роздуми та дарує натхнення.

Хочеш іти? – іди!

Й не збивайся з путі ніколи.

Лиш раптової жди біди,

Яка серце ножем проколе.

Вірити хочеш? – вір!

В те, що доля тобі всміхнеться,

Що колись у небі, між зір,

Світ твоєї зорі розіллється.

Хочеш жити? – живи!

Щоб на зло усім і усьому.

Своє щастя за хвіст лови

Й, головне, не віддай нікому!

Надиханий нічним серпанком,

У небі місяць легко плив.

А потім сонце тихим ранком

Розвіяло завісу снів.

Удень світило добре, любо,

Лиш жаль, що не дало тепла.

Легким промінням приголубить –

І упаде вечірня мла.

І сонце знов піде спочити,

А місяць впливе в цей час.

Й легенький, непомітний вітер

Сумні думки розвіє враз.

То була осінь. Був тихий вечір.

Зверху ліхтариком місяць світив.

Золотом листя присипало плечі.

Сріблом травицю хтось притрусив.

Жайвір останній завів у садочку

Легідну пісню. Про що він співав?

У самім далекім душі куточку

Зачаїлись „Я кохаю тебе” слова.

У житті віддам я все

За маленьке джерельце, за хатинку мою милу,

Що мене в собі зростила,

За сім'ю, за всю родину

І за рідну Україну.